

TEMA BROJA: ODUZIMANJE IMOVINE STEČENE KRIVIČNIM DELIMA

PREGLED ZAKONODAVSTVA O ODUZIMANJU IMOVINE STEČENE KRIVIČNIM DELIMA U REPUBLICI SRBIJI

Od finansijske istrage do sudske odluke

Dimitrije Popić zamenik Specijalnog tužioca

Oduzimanje imovinske koristi može se izvršiti samo u sudskom postupku, i samo sudskom odlukom kojom je okriviljeni oglašen krivim za izvršenje krivičnog dela

Jedan od osnovnih motiva vršenja teških krivičnih dela, kao i krivičnih dela organizovanog kriminala je finansijska korist. Organizovane kriminalne grupe investiraju nezakoniti prihod u mnoge nezakonite aktivnosti, ili vrše pranje novca kako bi ga legalizovali i infiltrirali radi ostvarenja ekonomskog uticaja u društvu. Zbog toga oduzimanje prihoda stečenog krivičnim delom se sve više priznaje kao efikasno sredstvo u borbi protiv kriminala, a posebno protiv organizovanog kriminala, jer člana ili vođu kriminalne organizacije koji je u zatvoru obično zameni neko drugi i njegovim zatvaranjem aktivnosti kriminalne organizacije ne prestaju.

Istovremeno, oduzimanjem nezakonito stečene imovine, ostvaruje se princip da niko ne može imati koristi od krivičnog dela. Svrha ovog principa nije samo prevencija nego i zaštita interesa oštećene strane, pa stoga i nije dovoljno izvršioča krivičnog dela samo oglasiti krivim i osuditi na kaznu, a pri tome mu ostaviti svu stečenu imovinsku korist na raspolaganju.

Oduzimanje imovine stečene krivičnim delom ima brojne efekte, kao na primer:

- vrši prevenciju, jer je imovinska korist razlog i motiv kod većine izvršilaca krivičnih dela;
- sprečava infiltriranje nezakonitog prihoda i korupcije u legalnu ekonomiju;
- ukida sredstvo za buduće činjenje krivičnih dela;
- pomaže da se cilja na organizatora kriminalne organizacije;
- podržava vladavinu zakona i moralni princip da niko ne može imati korist od krivičnog dela.

ODUZIMANJE IMOVINE

Oduzimanje imovine pribavljene krivičnim delom ne spada u krivične sankcije u našem zakonodavstvu. To je jedna posebna krivično pravna mera čiji osnov se nalazi u opštem pravnom principu, da niko ne može zadržati imovinsku korist koju je pribavio izvršenjem nekog protivpravnog akta. Ovo je krivično pravna mera, jer je vezana za izvršenje krivičnog dela, i izriče se u krivičnom postupku. U tome i jeste suština ove mere i njena pravna priroda. Merom se ostvaruje kako generalna tako i specijalna prevencija, čime se doprinosi potpunom ostvarenju svrhe izricanja krivične sankcije. Izricanje krivično pravne mere oduzimanje imovine stečene krivičnim delom vrši se u korist države i sve ono što je oduzeto postaje imovina države.

Do primene odredaba o oduzimanju imovinske koristi dolazi u slučajevima kada je došlo do pribavljanja imovinske koristi izvršenjem krivičnog dela, a što predstavlja svako uvećanje imovine učinioца ili trećeg lica koje je posledica krivičnog dela, a u postupku nije dosuđen imovinsko pravni zahtev koji u celosti pokriva visinu imovinske koristi.

Imovinsku korist pribavljenu krivičnim delom može da predstavlja:

nepokretna imovina kao na primer:

- stambeni objekti,
- poslovni objekti,
- poljoprivredno zemljište;

pokretna imovina kao na primer:

- gotov novac, domaći i strani,

- automobili putnički i teretni,
  - avioni, brodovi, jahte, čamci,
  - novac na računu kod banaka, hartije od vrednosti,
  - nakit, umetnička dela,
- a imovinsku korist može da predstavlja i svaka druga korist pribavljeni izvršenjem krivičnog dela kao na primer: uplata aranžmana, nezakonito dobijanje kredita, sprečavanje umanjenja imovine u vidu odlaganja plaćanja duga ili pak oproštaj duga.

Često se pribavljena imovinska korist izvršenjem krivičnog dela ne može utvrditi, pa kasnije ni oduzeti u obliku u kojem je pribavljena, jer se predmeti stečeni krivičnim delom vrlo često prodaju, a novac ili potroši, ili se za njega kupe druge vrednosti, pa je neophodno u ovim slučajevima utvrditi zakonito stečenu imovinu, kako bi sud odredio privremenu meru obezbeđenja na određenim stvarima ili pravima, iz kojih bi se, po okončanju krivičnog postupka, izvršilo namirenje imovinsko pravnog zahteva oštećenog, ili oduzela imovinsko pravna korist.

Pravni osnov za oduzimanje imovinske koristi proističe iz odredbe čl. 91. Krivičnog zakonika gde se kaže da нико не може zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnim delom. Korist pribavljena krivičnim delom oduzeće se pod uslovima predviđenim ovim Zakonom i sudskom odlukom kojom je utvrđeno izvršenje krivičnog dela.

Dakle, oduzimanje imovinske koristi može se izvršiti samo u sudskom postupku, i samo sudskom odlukom kojom je okrivljeni oglašen krivim za izvršenje krivičnog dela.

Oduzimanje imovinske koristi sud može izreći krivično odgovornom učiniku kome je izrečena kazna, uslovna osuda, sudska opomena, ili je oslobođen od kazne, maloletniku kome je izrečena vaspitna mera ili kazna maloletničkog zatvora kao i krivično neodgovornom učiniku kome je izrečena mera bezbednosti obaveznog psihiatrijskog lečenja. Iz navedenog proizilazi da prema krivičnom zakonodavstvu Republike Srbije ne postoji mogućnost oduzimanja imovinske koristi bez sudske odluke kojom se utvrđuje izvršenje krivičnog dela, ali postoji mogućnost rešavanja ovog pitanja u građanskoj parnici zbog neosnovanog bogaćenja.

Ovakva mogućnost oduzimanja imovinske koristi, u građanskoj parnici zbog neosnovanog bogaćenja, može da podseća na građansko oduzimanje imovine u Americi, koje smo čuli od predstavnika Američkog pravosuđa, ali to ipak nisu isti instituti.

Shodno odredbi člana 92. Krivičnog zakonika Republike Srbije od učinika krivičnog dela će se oduzeti novac, predmeti od vrednosti i svaka druga imovinska korist koji su pribavljeni krivičnim delom, a ako oduzimanje nije moguće, učinilac će se obavezati da plati novčani iznos koji odgovara pribavljenoj imovinskoj koristi.

Pored učinika krivičnog dela imovinska korist pribavljena krivičnim delom oduzeće se i od lica koje nije učinilac krivičnog dela i to pod dva uslova: objektivni, da je korist preneta na drugo lice bez naknade ili uz naknadu koja ne odgovara stvarnoj vrednosti i subjektivni, da je to lice znalo ili moglo znati da je imovinska korist pribavljena krivičnim delom.

Pribavljena imovinska korist koja je krivičnim delom pribavljena za drugoga, takođe će se oduzeti.

Prava oštećenog u pogledu imovinsko pravnog zahteva, zaštićena su odredbom člana 93. KZ, jer će sud, nakon što u krivičnom postupku usvoji imovinsko pravni zahtev oštećenog, izreći oduzimanje imovinske koristi samo ukoliko ona prelazi dosuđeni imovinsko pravni zahtev oštećenog u tom iznosu.

Ukoliko u krivičnom postupku u pogledu imovinsko pravnog zahteva, oštećeni bude upućen na parnicu, on može tražiti da se namiri iz oduzete imovinske koristi, pod uslovom da pokrene parnicu u roku od šest meseci od dana pravnosnažnosti odluke kojom je upućen na parnicu.

Ukoliko u krivičnom postupku oštećeni nije podneo imovinsko pravni zahtev, on može i dalje zahtevati namirenje svog zahteva iz oduzete imovinske koristi, pod uslovom da je, radi utvrđivanja svog zahteva pokrenuo parnicu u roku od tri do meseca od dana saznanja za presudu kojom je izrečeno oduzimanje imovinske koristi, a najdalje u roku od tri godine od dana pravnosnažnosti odluke o oduzimanju imovinske koristi.

U navedenim slučajevima oštećeni mora u roku od tri meseca od dana pravnosnažnosti odluke kojom je usvojen njegov imovinsko pravni zahtev zatražiti namirenje iz oduzete imovinske koristi.

Iz navedenih zakonskih odredbi nedvosmisleno proizilazi da su prava oštećenog u pogledu imovinsko pravnog zahteva potpuno zaštićena, i da mera oduzimanja imovinske koristi ne dira u prava lica koja su

oštećena izvršenim krivičnim delom.

Postupak po kome će se sprovesti oduzimanje imovinske koristi regulisan je odredbama člana 513. do 520. sadašnjeg Zakonika o krivičnom postupku, odnosno odredbama člana 86. do 94, te odredbama članova 491. do 497. novog Zakonika o krivičnom postupku koji je stupio na snagu, a čija primena će početi od 1. juna 2007. godine.

Neophodno je napomenuti da se odredbe važećeg i novog Zakonika o krivičnom postupku, u pogledu postupka za oduzimanje imovinske koristi ne razlikuju u mnogome, odnosno ovu materiju regulišu skoro na identičan način.

U krivičnom postupku sud po službenoj dužnosti utvrđuje imovinsku korist pribavljenu izvršenjem krivičnog dela, dakle sud i drugi organi tokom postupka su dužni da prikupljaju dokaze i predviđaju okolnosti koje su od važnosti za utvrđivanje imovinske koristi.

Sud će po službenoj dužnosti, kada dolazi u obzir oduzimanje imovinske koristi, rešenjem odrediti privremene mere obezbeđenja po odredbama izvršnog postupka (te članu 516. važećeg ZKP-a odnosno čl. 494. novog ZKP-a).

Ovo rešenje u istrazi donosi istražni sudija, posle podignute optužnice rešenje van glavnog pretresa donosi predsednik veća, a na glavnom pretresu sudeće veće.

Ovu zakonsku obavezu, utvrđivanje imovinske koristi proisteklu izvršenjem krivičnog dela i mogućnost izricanja privremenih mera obezbeđenja na koje sudove obavezuju imperativne zakonske norme, moramo reći da se u praksi baš i često ne primenjuju. Sudovi se nerado upuštaju u utvrđivanje vrste i visine stečene imovinske koristi, te nerado i donose odluke o privremenu zamrzavanju imovine kao privremenom merom obezbeđenja, jer prevashodni rad usmeravaju na utvrđivanje činjenica koje ukazuju na izvršenje krivičnog dela i optuženog kao izvršioca tog krivičnog dela. I u slučajevima kada oštećeni u toku krivičnog postupka postavi imovinsko pravni zahtev, ukoliko utvrđivanje ovog imovinskog pravnog zahteva na neki način odugovlači krivični postupak, sudovi su skloni da u ovim slučajevima za ostvarivanje imovinsko pravnog zahteva oštećene upućuju na parnicu. Naravno da se ovakva praksa sudova ne može prihvati, odnosno neophodno je zahtevati da i u ovom delu sudovi primenjuju postojeće zakonske propise.

Sud je u obavezi u principu, da imovinsku korist stečenu krivičnim delom utvrdi u tačnom iznosu, a može odmeriti i po slobodnoj oceni, ako bi njeno utvrđivanje izazvalo nesrazmerne teškoće ili dovelo do znatnog odugovlačenja postupka.

U vezi napred navedene mogućnosti suda da imovinsku korist može odmeriti po slobodnoj oceni, izneću jedan primer iz dosašanje prakse Specijalnog tužilaštva i Posebnog odeljenja za organizovani kriminal Okružnog suda u Beogradu, kada je u krivičnom postupku sud utvrdio izvršenje krivičnog dela prodaje narkotika na teritoriji grada Novog Sada i širom Vojvodine, u kom postupku sud nije bio u mogućnosti da utvrdi tačno pribavljenu imovinsku korist kako organizatora kriminalne organizacije, tako i njenih članova, pa je na temelju dokaza kojima je raspolagao, te značajnom iskazu svedoka saradnika o količini droge koju je ova kriminalna grupa stavila u promet u određenom vremenskom periodu, te činjenici, da je ova kriminalna grupa kupovala drogu po određenoj ceni, da je drogu miksalala sa raznim supstancama i time povećavala količinu kupljene čiste droge, te nakon što je utvrdio tačnu cenu određene droge na tržištu, sud je u presudi kojom je članove kriminalne grupe i organizatora oglasio krivim i osudio ih na dugogodišnje kazne zatvora, izrekao oduzimanje imovinske koristi od organizatora kriminalne grupe u iznosu od 10.800.000,00 dinara, a od ostalih članova kriminalne grupe imovinsku korist u iznosu od 9.000.000,00 dinara.

U krivičnim postupcima za krivična dela organizovanog kriminala oduzimanje imovinske koristi se sprovodi i po posebnim odredbama člana 504-k, te odredbama članova 504-r do 504-h sadašnjeg Zakonika o krivičnom postupku.

Dakle, kada postoje osnovi sumnje, ili pak osnovana sumnja da je izvršeno krivično delo organizovanog kriminala, sud može odrediti mero privremenog oduzimanja imovinske koristi i predmeta i van uslova predviđenih u odredbama čl. 82 do 88 i čl. 513 do 520 ZKP.

Privremeno oduzimanje imovinske koristi se sprovodi po odredbama Zakona o izvršnom postupku i odgovarajućim odredbama ZKP-a. Iz navedenog se jasno vidi da o merama privremenog oduzimanja imovinske koristi odlučuje sud u zavisnosti od faze postupka, pa tako o ovome odlučuje istražni sudija, odnosno veće pred kojim se drži glavni pretres. Na ovaku odluku stranke imaju pravo žalbe o kojima odlučuje veće iz čl. 24. st. 4. ZKP odnosno viši sud. Kada se u ovoj fazi postupka donosi rešenje o privremenom oduzimanju imovinske koristi, sud je u obavezi da označi vrednost i vrstu kako predmeta tako i vrstu imovinske koristi i vreme na koje se oni oduzimaju. Mere privremenog oduzimanja imovinske

koristi mogu trajati najduže do okončanja krivičnog postupka pred prvostepenim sudom, a ako je mera određena pre pokretanja krivičnog postupka, ista će se ukinuti ako se krivični postupak za krivično delo organizovanog kriminala ne pokrene u roku od tri meseca od dana donošenja rešenja kojim je mera određena. Ova mera se može ukinuti i po službenoj dužnosti suda ili na zahtev tužioca ili zainteresovanog lica, u slučaju ako se pokaže da nije potrebna ili opravdana s obzirom na težinu krivičnog dela, imovinske prilike lica na koje se odnosi ili prilike lica koje je po zakonu ono dužno da izdržava, a okolnosti slučaja pokazuju da oduzimanje imovinske koristi neće biti onemogućeno ili znatno otežano do završetka krivičnog postupka.

Imovinom i sredstvima koji su privremeno oduzeti upravlja nadležni državni organ, dok traje mera privremenog oduzimanja.

Ovom prilikom neću se zadržati na podrobnijem citiranju odredaba navedenih u važećem i novom Zakoniku o krivičnom postupku, jer su odredbe vrlo jasne, a nalaze se i u materijalu za ovu konferenciju, sažete na jednom mestu, što ocenjujem kao izuzetno dobar potez organizatora, jer zakonske odredbe iz ove oblasti na jednom mestu je lakše pročitati, pratiti i svaki put kad je to potrebno, konsultovati zakon, što je vrlo praktično, obzirom da se ne mora listati ceo zakon, tražiti odgovarajuće odredbe, a posebno se ovo tiče novog Zakonika o krivičnom postupku, koji je za sve nas novi pravni akt, sa čijim rešenjima se još uvek upoznajemo.

Stoga će biti više reči o tome kako i na koji način se navedene odredbe u praksi primenjuju.

U ovom trenutku ja nemam tačne podatke o broju krivičnih predmeta u kojima je izrečena krivično pravna mera oduzimanje imovine stečene krivičnim delom, jer to prati statistika, ali smatram da mogu izreći ocenu koja ne predstavlja samo moje mišljenje, da sudovi u Republici Srbiji u dovoljnoj meri ne izriču pored krivične sankcije i meru oduzimanja imovinske koristi koja je proistekla izvršenjem krivičnog dela.

Za primenu navedenih zakonskih propisa i izricanje krivično pravne mere oduzimanja imovinske koristi pribavljenje izvršenjem krivičnog dela od značaja je sprovođenje finansijskih istraga, kao prethodnog postupka, koje, istina, zakonodavstvo u Republici Srbiji ne predviđa kao poseban krivično pravni institut, ali propisuje niz instrumenata kojima se može postići njihov cilj, a to je oduzimanje imovinske koristi stečene izvršenjem krivičnog dela.

Stoga je celishodno da se, paralelno sa krivičnom istragom, kada god je to moguće, preduzmu sve radnje radi provere i utvrđivanja imovinskog stanja učinioca kao i otkrivanje finansijskih transakcija radi utvrđivanja i pronalaženja nezakonito stečene imovine. Sprovođenje finansijskih istraga zahteva vršenje provera kroz evidencije poreske uprave, carina, katastra, sudova, agencije za privredne registre, centralnog registra depoa i priliva hartija od vrednosti, banaka, lučke kapetanije i kapetanije pristaništa, direktorata civilnog vazduhoplovstva, osiguravajućih društava i drugih organizacija, kako bi se došlo do podataka kojom imovinom je izvršilac krivičnog dela raspolagao pre izvršenja krivičnog dela, a kojom imovinom nakon što je krivično delo izvršeno.

Značajno je istaći da je, radi prikupljanja podataka, neophodna međunarodna saradnja, koja se odvija preko Interpola, Europola, SEKI centra, kao i bilateralna saradnja zemalja, zasnovana na zaključenim sporazumima i memorandumima.

U sprovođenju finansijskih istraga neophodno je izvršiti:

- traganje za dokazima o osumnjičenom i krivičnom delu,
- utvrditi imovinu stečenu krivičnim delom,
- identifikovati imovinu stečenu krivičnim delom koja se ima oduzeti,
- izdati nalog za zamrzavanje te imovine.

Institucije za sprovođenje finansijske istrage u zavisnosti od faze krivičnog postupka su:

- policija, koja crpi ova ovlašćenja iz odredaba člana 225, 226 i 238. Zakonika o krivičnom postupku,
- poreska policija na osnovu člana 135. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, kao i člana 513. ZKP
- javni tužilac koji crpi svoja ovlašćenja iz odredaba člana 46, 234, 239, 504-j, 504-k Zakonika o krivičnom postupku,
- istražni sudija koji crpi ova ovlašćenja iz odredaba člana 234, 240, 260, 504-lj, 504-r ZKP,
- Uprava za sprečavanje pranja novca na osnovu člana 22. Zakona o sprečavanju pranja novca,

- carina na osnovu odredaba člana 259, 294. i 295. Carinskog zakona.

Kako naša dosadašnja iskustva ukazuju na nedovoljnu efikasnost u borbi protiv kriminala, a naročito kada je u pitanju organizovani kriminal, a koja su posledica nedovoljnog korišćenja postojećih kapaciteta i postojećih zakonskih rešenja, u organizaciji Kancelarije Saveta Evrope u Beogradu formirana je radna grupa sastavljena od predstavnika policije, Specijalnog tužilaštva i Posebnog odeljenja Okružnog suda u Beogradu koji sudi za krivična dela organizovanog kriminala, a koja je u okviru Carpo projekta Saveta Evrope pod nazivom «Jačanje kapaciteta policije za borbu protiv teških krivičnih dela u Jugoistočnoj Evropi», nakon održanih seminara u Srbiji, i zavšnog instruktivnog seminara u Strazburu, sačinila zajedno sa ekspertima Saveta Evrope Priručnik za pripadnike policije i pravosuđa pod nazivom «Finansijske istrage i oduzimanje imovine stečene krivičnim delima», koji Priručnik u svom posebnom delu promoviše značaj finansijskih istraga, a istovremeno i omogućava usavršavanje veština na sprovođenju finansijskih istraga usmerenih na oduzimanje protivpravne imovinske koristi u krivičnom postupku.

Priručnik ima za cilj da olakša sprovođenje finansijskih istraga, budući da su u njemu sažeta postojeća zakonska rešenja i dati pojedini obrasci mogućeg postupanja u konkretnim situacijama, što bi trebalo da podstakne sve relevantne učesnike da efikasno sprovode finansijske istrage, paralelno sa krivičnim istragama, jer se samo na taj način može približiti vrhu kriminalnih organizacija i prekinuti njihovo kriminalno delovanje.

Priručnik istovremeno predstavlja i prvi korak ka afirmaciji finansijskih istraga i njihovoj trajnoj implementaciji u svakodnevnoj praksi za sve učesnike koji sprovode finansijske istrage. Priručnik takođe promoviše potrebu da od prvog trenutka saznanja o izvršenom krivičnom delu i učiniku, zajednički rade na otkrivanju krivičnog dela i učinika, a istovremeno rade i na otkrivanju imovinske koristi stečene izvršenim krivičnim delom policijci – istražitelji i tužioci, jer se samo zajedničkim radom može ostvariti željeni efekat, a što pokazuje dosadašnja praksa ovakvog zajedničkog rada pripadnika Službe za borbu protiv organizovanog kriminala kao organizacionog dela MUP-a Srbije i Specijalnog tužilaštva za borbu protiv organizovanog kriminala.

U okviru sprovođenja navedenog Carpo projekta i promovisanja sačinjenog Priručnika, radna grupa je do sada održala dva seminara u Beogradu i Novom Sadu, na kome su učestvovali pripadnici policije, tužilaštva i istražne sudije iz redovnih pravosudnih organa, a na temu: «Finansijske istrage i oduzimanje imovine stečene krivičnim delima», koje su i eksperti Saveta Evrope, a i sami učesnici ocenili kao izuzetno dobre i korisne, pa prema programu ovakvi seminari će se održati u prvoj polovini ove godine još i u Kragujevcu i Nišu.

Nadamo se da će i ovi kursevi, kao i Priručnik iz ove oblasti doprineti boljom i efikasnijoj borbi protiv kriminala sa posebnim akcentom na organizovani kriminal, kada će se krivični postupci protiv izvršilaca ovih krivičnih dela završavati ne samo osuđujućim presudama i izricanjem krivičnih sankcija već i oduzimanjem imovine stečene izvršenim krivičnim delima.

Kao dobar primer gde je sprovedena finansijska istraga i oduzeta imovinska korist stečena izvršenim krivičnim delom, predstavlja jedan krivični predmet pravosnažno okončan u Posebnom odeljenju za organizovani kriminal, u kom krivičnom predmetu je sud doneo presudu kojom je kriminalnu grupu oglasio krivom za krivično delo neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje opojnih droga, te svim članovima kriminalne grupe izrekao višegodišnje kazne zatvora, a pored toga izrekao i:

- meru bezbednosti oduzimanja svih količina pronađene opojne droge, pronađene supstance za proizvodnju opojne droge,

- sve mašine i laboratorijsku opremu i instrumente korišćene za proizvodnju opojne droge, u objektima na nekoliko lokacija,

- oduzeo objekte na nekoliko lokacija, gde je vršena nelegalna proizvodnja opojne droge,

istovremeno i izrekao krivično pravnu meru oduzimanje imovinske koristi pribavljene izvršenjem krivičnog dela i to:

- od organizatora kriminalne grupe iznos od 320.000 dolara i 89.000 eura, novac u iznosu od 2.500.000 švajcarskih franaka koji se nalazi na računu banke u Švajcarskoj te na ime preostalog dela pribavljene imovinske koristi stečene izvršenjem krivičnog dela iznos od 10.000.000 dolara,

- od trojice članova kriminalne grupe iznos od 28.330 eura i 12.019 dolara,

u dinarskoj protivvrednosti a sve po zvaničnom kursu Narodne banke, i sve to u korist budžetskih sredstava Republike Srbije.

Kao primer gde nije sprovedena finansijska istraga i gde nije izrečena mera oduzimanje imovinske koristi, predstavlja slučaj koji nama u Specijalnom tužilaštvu služi kao primer kako ubuduće ne treba raditi, gde u predmetu sud nije izrekao oduzimanje imovinske koristi stečene krivičnim delom, a tužilaštvo to nije ni tražilo, a što je imalo veliki uticaj na organizatora ove kriminalne grupe, da, iako se nalazio u zatvoru, raspolagao je imovinom stečenom izvršenim krivičnim delima iznude, ovu ekonomsku moć iskoristio, za činjenje novog krivičnog dela, davanja mita sudiji Vrhovnog suda Srbije radi ishodovanja što povoljnije sudske odluke, kojom odlukom bi se prvostepena presuda ukinula, te ukinuo pritvor za njega i njegovog prijatelja i kuma, inače člana kriminalne organizacije.

Sasvim je sigurno da je ovo krivično delo moglo biti izvršeno samo u okolnostima kada je ovom okrivljenom imovina koju je pribavio izvršenim krivičnim delom ostala na raspolaganju i koju je iskoristio za vršenje novog krivičnog dela.

Z A K Lj U Č A K

Na kraju da podsetim još jednom, da u zakonodavstvu Republike Srbije postoje odredbe koje omogućavaju sprovođenje finansijskih istraga kojima se utvrđuje vrsta i visina pribavljene imovinske koristi izvršenjem dela, te mogućnost utvrđivanja i zakonito stečene imovine, iz koje će se na kraju krivičnog postupka sudskom odlukom moći naplatiti ostvarena imovinska korist u originalnom ili pak u promjenjenom obliku.

U Republici Srbiji u ovom trenutku nije zakonski regulisano upravljanje kako privremeno zaplenjenom imovinom, tako i oduzetom imovinom odlukom suda, tako u predmetima gde je na osnovu sudske odluke došlo do oduzimanja imovine, postoje brojni problemi kao na primer čuvanje, staranje o imovini i drugi problemi u zavisnosti o kakvoj se vrsti oduzete imovine radi.

Na ovom planu u toku su zakonodavne aktivnosti, jer je u organizaciji OEBS-a radna grupa sačinila predlog Zakona o upravljanju oduzetom imovinom, a koji predlog zakona je usvojila Vlada Republike Srbije, i čije se usvajanje očekuje u Skupštini Republike Srbije. S obzirom na to da je Vlada Republike Srbije tekst ovog zakona usvojila i predložila njegovo usvajanje, u ovom trenutku se ne bi mogla poboljšati neka od zakonskih rešenja, osim u slučaju kada predlog zakona dođe u skupštinsku proceduru, podnošenjem amandmana.